

Наший Българинъ сполучи да му даджтъ аудиенция и тримата тия посланици, та лично имъ расказали за настъ. Германскиятъ посланикъ изслушалъ го благохотно и обещалъ се да направи нѣщо, — което пъкъ никакъ не извѣри. Посланникътъ на Съверна Америка се зачудилъ страшно, като прочелъ прошението, и обрѣкълъ се съвсѣмъ ясно, че ще прати драгоманина си на Вис. Порта, — а генералъ Игнатиевъ поискалъ да си опредѣлимъ по-изѣтънко имената, също и причинитѣ за затварянето ни, както и: кой колко време лежи вече въ тѣмницата. Генералъ Игнатиевъ като се обѣгаше на това обстоятелство, дѣто тогазъ още седраазамуване Махмудъ-паша, мислѣше, че ще му бѫде лесно да изработи ослобождението ни.

Но тъкмо въ това време слуши се ненаѣйно, че Махмудъ-паша падна, и на негово място дойде неприятельствъ му Медхадъ-паша. Споредъ това замрѣзнаха ни всички надѣжди за-отъ страшата на генералъ Игнатиева. Само американскиятъ посланикъ испратилъ драгоманина си до седраазамовий секретаринъ — но и тая постожка не остави липсата дира.

И тѣй захлущиха се пакъ надѣглавитѣ ни далѣгитѣ на безкрайната неизвѣстностъ и ненаѣжностъ. Но, за чудо, тая несполучка не ме порази, както можѣше да очаквамъ. Азъ казахъ на другаритѣ си: сега, братя, кой побѣгне, той е спасенъ, — другъ изходъ нѣма. И ми се струваше въ душата, къто че стѣната, която ме бѣше оградила, става по-ниска и по-тънка и, сякашъ, осѣща чистиятъ въздухъ на свободата, който имаше да освѣжи лицето ми.

Срѣща съ Славейкова въ тѣмницата.

Името на Великий везиръ Махмудъ Недимъ-паша ще завземе едно отъ блѣскавитѣ мяста въ историята